

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 11. Est-ne necesse, ut Confessarius fugiat avaritiæ notam?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

De Sacram. Pœnit. Cap. XI. 181

Confessionem audiendam electo, simulantes ibidem Confessiones audire, sollicitare vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos & inhonestos sermones, sive tractatus habuerint, mandantes omnibus Confessariis, ut suos pœnitentes, quos noverint fuisse ab aliis ut supra sollicitatos, moneant de obligatione denuntiandi sollicitantes, seu ut præfertur tractantes, Inquisitoribus seu locorum Ordinariis prædictis. Quod si hoc Officium prætermiserint, vel pœnitentes docuerint non teneri ad denuntiandum Confessarios sollicitantes, seu tractantes ut supra: iidem locorum Ordinarii & Inquisitores illos pro modo culpa punire non negligant.

Quæst. 10. Inventum-ne est & excogitatum aliquod effugium, ad declinandum Pontificiæ authoritatis pondus?

Resp. Laxiores Casuistæ nonnulli docuerunt, quod Confessarius, qui in Sacramentali Confessione tribuit pœnitenti Chartam postea legendam, in qua ad venerem incitat, non censetur sollicitasse in Confessione, ac proinde non est denuntiandus. Et hæc propositio damnata fuit ab Alexandro Papa septimo. Alia verò propositio huic similis quæ damnata etiam fuit ab Alexandro septimo est: *Modus evadendi obligationem denuntiandæ sollicitationis est, si sollicitatus confiteatur cum sollicitante; hic potest ipsum absolvere absque anere denuntiandi.* Quæ propositiones non solum damnatæ sunt, sed præterea prohibitum fuit sub pœna Casus reservati soli summo Pontifici, ne quis eas doceat, vel sustineat. Videatur Tom. 6. Tractatu 7. capite 3. quæst. 13.

Quæst. 11. Est ne necesse, ut Confessarius fugiat avaritiæ notam?

Decretum
Alexand. VII.
adversus laxas
Casuistarum
opinion-
es 24. Sept.
1665.

S. Carol. In-
struct. Con-
fess.

Perche sia piu libero il Confessore a fare gl'officii che deve col penitente, & habbia con esso piu autorità in tutte le cose che gl'ordinarà per la salute d'esso, fugga non solo ogni avarizia, mà anco ogni sospitione d'essa. Particolarmente non domandi, ne pur con segni, denari ò altra cosa nelle Confessioni per occasione d'esse; anzi non solo con le parole, mà piu ancora con gli fatti, dia ogni testimoniao d'abhor-

rire simili cose. Ingiungendo penitenza al penitente di far dir Messe, non l'applichi diretta, ne indirettamente, ne a se, ne alla sua Chiesa ò Monasterio. Il medesimo servi nelle satisfazioni che gli occorrerà far fare per occasioni di debiti incerti, per commutatione de voti, ò simili altre cose. Ne meno pigli denari ò altre cose da restituire, eccetto se la necessità, per non scoprire il penitente, lo ricercasse; & in tal caso procuri una poliza di ricevuta da colui a chi haverà fatta la resti-

Resp. Omnino necesse est, ut ostendit pluribus in locis sanctus Carolus, & præsertim Actorum parte quarta in Instructionibus ad Confessarios, his verbis, Confessarium ut liber sit, suoque erga penitentem munere fungatur, & majorem habeat auctoritatem, præcipiendi ea quæ salutis sunt necessaria, ab omni non modo avaritia immunem esse debere, verum etiam cavere vel minimam ejus suspitionem, & imprimis ne per signum quidem, pecuniam desiderare, aut quamcumque aliam rem in Confessione querere, aut ejus occasione; verum etiam declarare debet quantum potest verbis non modo, sed & gestis se à talibus rebus abhorre.

Quare vult idem sanctus Carolus, quod si Confessarius decernat loco Pœnitentiæ Missas celebrandas, Confessarius non debet tales Missas sibi, vel Ecclesiæ suæ, vel Monasterio directè vel indirectè dicendas tribuere.

Eodem modo, addit, se gerere debet, ubi præcipiendæ sunt satisfactiones pro debitis incertis, pro votis mutandis, & similibus, neque pecunias, aut alias res restituendas accipere debet, nisi necessarium planè fuerit, id agere, ne pœnitens detegatur & in tali casu schedulam receptionis ab eo petat, cui res eas restituerit, ut eam schedulam pœnitenti possit reddere. Denique ita se gerere debet ut ab omni specie, & avaritiæ umbra, videatur alienus.

auzione, e la consegna al penitente; & in tutto proceda di maniera che fugga ogni ombra & apparenza d'avaritia,

Quest. 12. In quo consistit Charitas, seu benignitas, quam Ecclesiæ Canones, & sancti Patres identidem inculcant Confessariis?

Resp. Hæc benignitas ostendi debet in modo charitate pleno recipiendi pœnitentem, cui testari debet Confessarius ingens ejus salutis desiderium, simulque manifestare se paratum esse omnia planè tentare, ut spirituali ejus morbo medeatur, & præcipuè cavere debet, ne exhibeat pœnitenti se ægrè eum audire in Confessione. *Nam*, ut ait sanctus Ambrosius, *s. Ambr. De Pœnit. lib. 14. cap. 1.* quemadmodum se tibi curandum præbeat, quem fastidio habeas? Qui contemptui se, non compassioni medico suo putet futurum? Confessarius pœnitenti viscera misericordiæ debet ostendere, nec quidquam negligere quod eum à peccato revocare possit, & ad Deum verâ animi contritione & vitæ mutatione conducere.

Debet etiam sapienter cum summa suavitate temperare remedia pœnitenti applicanda, & necessarias correptiones laudibus intermissis, ut facilius se in ejus animum insinuet: imitari debet *Sapientes Medicos*, qui ut ait sanctus Augustinus, *s. Aug. in Prolog. in Psalmos.* si quando usus poposcerit austeriora medicamenta agris offerunt mortalibus, ne ager utilitatem præ austeritate refugiat, ora ac summitates poculi, quo remedium porrigunt, melle circumliniunt.

Plerumque, inquit sanctus Gregorius, *s. Greg. Pask. P. 3. cap. 18.* utilius corripimus si correptionibus quadam laudum fomenta misceamus. Inferenda namque sunt illis aut alia bona qua in ipsis sunt, aut dicendum certè qua poterant esse, si non sunt: & tunc demùm ressecanda sunt mala qua nobis displicent, cum priùs ad audiendum eorum placabilem mentem fecerint præmissa bona qua